मभितिष्ठा महाᳬसि" इति। हे अग्ने अस्माकं महते सौभगाय शर्द्ध उत्सहस्व तव सम्बन्धीनि द्युम्नानि उत्तमानि मणि-मुक्तादीनि धनानि अस्माकं सन्तु। जास्पत्यं जायापतिभावं सुयमं सुष्ठुनियतं समाकृणुष्व सम्यक् सम्पादय। शत्रूयतां शात्रवमिच्छतां पुरुषाणां महांसि तेजांसि अभितिष्ठ अभित आक्रमस्व। इमं मन्त्रद्वयमाग्नेये कर्म्मणि द्रष्टव्यम्। तत्रोत्त-रस्य विवाहकर्म्मण्यपि बौधायन आह, अथ तथोपविश्याऽन्वा-रब्धायामुपयमनीर्जुहोत्यग्ने शर्द्ध महते सौभगायेति ॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः ॥ २ ॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः ।

तृतीयानुवाके प्रथमामृचमाह। "पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु। धनानि शक्रो धन्यः सुराधाः। अर्व्वाचीनं कृणुतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य हविषो जुषाणः" इति। अस्म-दीयानि धनानि यानि नष्टानि तानि सर्व्वाणि पुनरपि नः अस्माकं इन्द्रो ददातु। कीदृश इन्द्रः, मघवा धनवान् शक्रः शक्तियुक्त इत्यर्थः। धन्यः धनदानार्हः सुराधाः शोभनान्न-युक्तः। तादृशोऽयमिन्द्रः याचितोऽस्माभिः प्रार्थितः सन् स्वकीयं मनः अर्व्वाचीनं कृणुताम् अस्मदभिमुखं करोतु। नोऽस्मदीयस्यास्य हविषः भागं श्रुष्टी जुषाणः शीघ्रं सेव्यमानः स इन्द्रः अस्मदभीष्टं करोतु ॥